داستان‌های داوطلبانه

غواصانی که سرنوشت جنگ را تغییر دادند(۲)

سعید اصغرزاده

سوم شعبان است و دلم هوای روزگاران جنگ را دارد. دیروز بهانه‌ای پیدا کردم برای نوشتن از غواصان داوطلبی که می‌دانستند راه بازگشتی شاید وجود نداشته باشد. عنوان بالا برای مقاله‌ای بود که شاید سال‌ها پیش در روزنامه‌ای محلی چاپ شده بود و آرشیو او حیفم آمد که این ستون را معطر به آن کلمات و سطور نکنم. همیشه می‌گویند شهادت غواص بسیار مظلومانه است؛ غواص عملیاتی مخفیانه را انجام می‌دهد بنابراین اگر مورد اصابت تیرهای کور دشمن قرار بگیرد، هیچ نمی‌گوید تا ستون او نرود. نه راه پس دارد نه راه پیش! نه زمینی زیر پایش وجود دارد که بتواند روی آن مدوا شود نه امدادگری به سراغ او می‌آید! اوست و خدا و لحظاتی تاپویستن به درب!

سیدمهدی لطیحی، یادگار گردان یاسین می‌گوید: «بچه‌هایی که قبلاً در ارتش آموزش غواصی دیده بودند، از مربیان ارتشی نقل می‌کردند که در ارتش ۹ ماه فقط آموزش تئوری و بدنسازی انجام خواهد شد. بعد خود غواصی! اما ماشب اول به یک مرغداری رفتیم و آن جا را تمیز کردیم، فردایش آمدیم کنار اسکله مربی لباس غواصی را به ما نشان و توضیحاتی درباره پوشیدن آن داد، بعد از آن گفت می‌رویم توی آب و به این شیوه فین می‌زنید؛ بعد هم خودش رفت توی آب. رفت و شروع کرد به غواصی و آمد بیرون و به ما گفت شروع کنید؛ در این بین نیروهای جوان گردان یاسین با یک مشکل جالب مواجه بودند؛ لباس‌های غواصی که از خارج تهیه شده بود برای بچه‌های غواص بسیار بزرگ بود چراکه به‌طور معمول هیکل غواص‌ها در تمام دنیا به‌خاطر تمرینات فشرده و تغذیه خاص ورزیده و تنومند است اما بچه‌های یاسین... از همان روزهای اول لباس سایز کوچک کمباب بود. سرمای هواشب هنگام تمرین، گرمای روز، تمرینات زیاد و تغذیه کم و... هرشب از خرمشهر تا پل مارد، بعد از نماز صبح هم از پل مارد تا خرمشهر در آب! با آن که گاهی آرزوی یک شب خواب راحت را داشتند؛ با آن که یکی از بچه‌های باصفای گردان به نام جعفری در تمرینات شهید می‌شود... اما بچه‌ها با قدرت تمرین را ادامه می‌دهند که روزهای سختی در پیش است و بناست حماسه بزرگی به دست آنها رقم خورد.

علیرضا دلبریان، مسئول آموزش گردان یاسین و راوی امروز دفاع‌مقدس معتقد است: «چه‌بسا عملیاتی پیچیده‌تر و حماسی‌تر از کربلای ۴ و ۵ نداشته باشیم و در این بین نقش مهم را غواص‌های خط‌شکن داشتند. در این عملیات با توجه به نقش خطیر بچه‌های غواص وعده‌های دنیوی کاملاً بی‌معنی است چون مشخص بود که احتمال برگشتن بسیار کم است. کم‌کم آموزش تمام شده و موعد عملیات است. خداحافظی و آخرین نماز قبل از عملیات، اشک‌هایی که می‌ریزند و دل‌هایی که آماده وصال هستند. کربلای ۴، رهایی از نوک بوارین در فاصله ۳۰متری عراقی‌ها بدون آن‌که متوجه عبور چند ستون غواص شوند و رفتن تا جزیره ماهی! یکی از گروهان‌ها از نقطه رهایی حرکت می‌کند اما عملیات لو رفته، بچه‌های غواص گروهان شهید کرابی مظلومانه شهید می‌شوند و مابقی برمی‌گردند. کربلای ۴ بسیار غمگین است، پس از ماه‌ها تلاش و تمرین... هرچند همان تعداد که به آب زدند ضربات بسیاری را بر پیکر دشمن وارد کردند اما بسیاری از آنها همان ساعت اول شهید شدند و برخی هم در حالی که زخمی بودند اسیر تیر خلاص بعثی‌ها شدند. محمد انجوی‌نژاد، کربلای ۴ را چنین روایت می‌کند: «صحنه شهادت بچه‌های گروهان قهار بسیار مظلومانه بود. یکی یکی با ناله‌ای خفیف زیر آب می‌رفتند. شهادت غواص از مظلومانه‌ترین شهادت‌هاست؛ زیرا نه راه پس دارد، نه راه پیش و نه حتی امکان دفاع کردن.»

فرماندهان بعد از کربلای ۴ به دیدار امام می‌روند. ایشان می‌گویند: «توکل بر خدا کنید، شما برای ادای تکلیف به جنگید، بروید و نبرد را ادامه بدهید؛ با درایت فرماندهان در کمتر از چند روز طرح عملیاتی ریخته می‌شود که دنیا را به تحیر برد. در ساعت ۲ بامداد روز نوزدهم دی ماه ۱۳۶۵ رزمندگان اسلام یورش برق‌آسای خود را به‌سوی مواضع دشمن در شرق بصره آغاز کردند. این بار گردان یاسین از خط دشمن عبور می‌کند و حتی با تعداد کمی تا صبح خط را به غم چند پاتک شدید دشمن نگه می‌دارد.

محمد انجوی‌نژاد از کربلای ۵ چنین می‌گوید: «از یک دسته ۱۸ نفری، ۱۲ نفر به شهادت رسیده بودند، مابقی به ساحل رسیدند؛ حالا فقط چند نفر بودیم؛ تصمیم گرفتیم خط را بشکنیم؛ به قول قرآن که هر نفر ما ۱۰ نفر دشمن را حریف است می‌توانستیم تعداد زیادی بعثی را بفرستیم هوا؛ معدود رزمندگانی که از دسته‌های مختلف به ساحل رسیده به فرماندهی علیرضا دلبریان درصدد خفه کردن تیربارهای دشمن و تسلط بر خط هستند. همان تعداد کم حتی پس از شکستن خط دشمن، مدت‌ها مقابل پاتک‌های عراق برای بازپس‌گیری خط مقاومت می‌کنند: «دلبریان با برادر جلیل تماس گرفت. جلیل گفت: می‌دانم سخت است؛ اما فقط یک ساعت دیگر و یک پاتک دیگر را مقاومت کنید، بعد بیایید عقب»! از چندده‌تنه غواص که به آب زدند و خط را گرفتند تنها تعداد کمی پس از مقاومت با فرمان شهید محدثی زنده برمی‌گردند هرچند هر چند زخمی!

یک باور غلط

«من توانستم برای یکی از آنها موثر باشم»

مردی کنار ساحلی که پر از ستاره‌های دریایی در حال مرگ بود را می‌رفت. متوجه شد پسربچه‌ای ستاره‌های دریایی را یکی یکی به داخل اقیانوس پرت می‌کند. مرد به پسربچه گفت این ساحل صدها میل است و صدها ستاره دریایی در آن هستند و کار او تاثیری نخواهد داشت. پسربچه در حالی که داشت یک ستاره دریایی دیگر را به داخل اقیانوس پرت می‌کرد، گفت: «برای این یکی تاثیر گذار بوده.»

این داستان ذهنیت جنبش‌های کارآفرینی اجتماعی را خلاصه می‌کند، قهرمانی یکه و تنها که سعی می‌کند بر زندگی یک نفر اثر بگذارد، پیش از آن‌که در دام فلج‌کننده بدگمانی، طعنه‌زنی و بی‌توجهی گرفتار شود. این که یک نفر به‌تنهایی نیز قدرت تاثیرگذاری دارد.

این داستان همچنین ایراد مهم جنبش‌های کارآفرینی اجتماعی را نیز نشان می‌دهد. ما اغلب در تشخیص ماهیت پیچیده مشکلات مرتکب خطا می‌شویم. معمولاً در گیر راه‌حلی ساده و خطی می‌شویم در حالی که ایجاد تغییر پایدار، نیازمند تلاش مشترک است.

اقدام عملی مهم است اما نیاز داریم که سوالات جامع‌تر و راهبردی‌تر بپرسیم تا راه‌حلی واقعی برای مشکلات خلق کنیم. در داستان ستاره دریایی، سوال می‌تواند این باشد که «چه چیز باعث می‌شود ستاره‌های دریایی در ساحل خشک شوند؟ چه قواعدی در این ماجرا دخیل هستند؟ چه زمانی می‌توانیم بیشترین تأثیر را داشته باشیم؟»

در سال ۲۰۰۸ هزاران ستاره دریایی در ساحل کنت در انگلستان در اثر جریان آب به ساحل آورده و خشک شدند. طرفداران محیط‌زیست و سازمان‌های فعال در این زمینه، آب و هوا و یک نوع بیماری را دلایل بروز این اتفاق بیان کردند اما بعد از پرسش‌هایی بیشتر فهمیدند دلیل ماجرا منشأ انسانی دارد. بخشی از مشکل به استفاده ماهیگیران از ابزاری که کف دریا را به جست‌وجوی صدف، خراش می‌دهد برمی‌گردد. انجمن حفاظت از دریاها نیز نتیجه گرفت که این رویداد مصداق صید بی‌رویه است. این سازمان همچنین شروع به لابی‌گری با دولت کرد و خواستار «افزایش شدید حوزه‌های استحفاظی دریاها» شد. به گفته یکی از اعضای انجمن، اقدامات لابی‌گری «تلاشی برای حفظ اکوسیستم است.»

مشکلات جهان واقعی معمولاً ناشی از یک اکوسیستم معیوب است و راه‌حل‌ها معمولاً نیاز به تغییراتی در برخی قوانین ناقص دارد. اگر شهروندان کنت در انگلستان کمپینی برای پرتاب ستاره‌های دریایی به دریا تشکیل می‌دادند مشکل برای همیشه سر جای خودش باقی می‌ماند. بدون شیوه‌ها و قوانین جدید برای ماهیگیری، آن ستاره‌های دریایی مجدداً توسط جریان آب به ساحل آورده می‌شدند. از آن بدتر، نجات‌دهندگان خودشان را گول می‌زدند که واقعاً باور کنند که مشکل را حل کرده‌اند.

این داستان برای بسیاری از فعالیت‌های کارآفرینی اجتماعی امروز صادق است. بسیاری از ما تعدادی ستاره دریایی خوش‌شانس را به اقیانوس بازمی‌گردانیم و بعد با خود می‌گوییم: «خب من توانستم برای یکی از آنها موثر باشم». حتی ممکن است این تلاش قهرمانانه‌مان را فالب بگیریم و در مراسم سالانه جمع‌آوری کمک‌های مالی استفاده کنیم تا بگوییم که این مشکل را حل کرده‌ایم.

پرتاب ستاره‌های دریایی مانند فعالیت خیرخواهانه کار بدی نیست اما راه‌حلی دایمی نمی‌تواند باشد. وقتی کار خیرخواهانه و کار درست را با هم اشتباه بگیریم، مشکل و خطا را همیشگی می‌کنیم. تغییرات واقعی در جهان نیاز به تعداد بیشتری از رهبران ایجاد تغییر دارد. ما باید شجاعت لازم برای سروکله زدن با فرآیندهای پیچیده را داشته باشیم تا بتوانیم برخی قوانین ناقص را تغییر دهیم.

بنیادهایی که به سازمان‌های غیرانتفاعی کمک مالی می‌کنند باید رهبری را به عهده بگیرند. آنها باید از سازمان‌های متقاضی کمک مالی بپرسند که نوآوری‌های آنها با دخیل کردن چه دلایل بنیادی، سیاست‌ها و سیستم‌هایی قصد دارند تغییر دایمی و پایدار در دنیا ایجاد کنند. این سوالات ساده باعث می‌شوند سازمان‌هایی که خواهان ایجاد تغییرات اجتماعی هستند راه‌هایی برای تغییر پایدار خلق کنند تا این که صرفاً چند ستاره دریایی را به دریا پرتاب کنند.

خانه‌هایی که دوباره جان می‌گیرند

عکس: غلامرضا فوری، خانه ۰ بنای تاریخی

کمیته مردم‌نهاد پیگیری حفاظت از خانه‌های تاریخی تهران متشکل از جمعی از سازمان‌های مردم‌نهاد، صاحب‌نظران و فعالان میراث‌فرهنگی کشور است که به‌صورت غیررسمی با عنوان کمیته پیگیری خانه ـ بناغ اتحادیه در ۱۵ اسفند ۱۳۹۰ تشکیل شد.

در ابتدا هدف از تشکیل این مجموعه، پیگیری وضع خانه ـ بناغ اتحادیه به‌عنوان قلب بناهای تاریخی محور لاله‌زار بود که پس از موفقیت این مجموعه در پیگیری حفاظت از این بنای تاریخی، در ۲۹ فروردین ۱۳۹۱ این مجموعه با توجه به مشورت اساتید و صاحب‌نظران این حوزه و با توجه به این که متاسفانه در شهر تهران سازمان مردم‌نهاد غیردولتی به‌صورت تخصصی به بحث بافت تاریخی تهران نمی‌پردازد، کمیته مردم‌نهاد پیگیری حفاظت از خانه‌های تاریخی تهران به‌صورت رسمی اعلام موجودیت کرد. این مجموعه با هدف صیانت از میراث مادی و معنوی شهر تهران و حفاظت از بافت تاریخی پایتخت کشورمان و با تأکید بر خانه‌های تاریخی پایتخت تشکیل شد.

از ابتدای شکل‌گیری این مجموعه دوسال و اندی می‌گذرد و در این مدت کوتاه با توجه به توان این مجموعه، فعالیت‌های متعددی برای حفظ بافت تاریخی شهر تهران صورت گرفته که مجموعه اقدامات ذیل بخشی از اقدامات کمیته پیگیری خانه‌های تاریخی تهران است:

۱- معرفی خانه معین‌التجار بوشهری در اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۹۱، به‌عنوان پدر معنوی خلیج همیشه‌فارس و نخستین نویسنده کتاب در زمینه خلیج‌فارس و همچنین پدر معنوی کار و سرمایه ایرانی با تأسیس نخستین بانک ایرانی در راستای حمایت از تجار ایرانی.

۲- ثبت خانه معین‌التجار بوشهری در فهرست آثار ملی کشور در افتتاحیه پنجمین اجلاس ثبت آثار ملی کشور (۱۸ شهریور ۱۳۹۱) در استان البرز با رأی اکثریت شورای ثبت به‌عنوان اولین سازمان مردم‌نهاد شهر تهران که موفق به ثبت یک اثر تاریخی در پایتخت شده است.

۳- جشن ثبت خانه معین‌التجار بوشهری (پدر معنوی خلیج همیشه فارس) و تجلیل از حافظان و خیران میراث شهری طهران و افتتاح خانه بهرمند با عنوان خانه نان و نمک فخرالملوک (به‌عنوان نخستین خانه تاریخی تهران که توسط یک خیر خیرباری، ثبت در فهرست میراث ملی کشور و مرمت و احیاء شده است)، در مورخ ۹ مهرماه ۱۳۹۱

۴- برگزاری نخستین تور محرم در تهران با رویکرد نگاهی به فرهنگ و آیین‌های سنتی عزاداری بافت تاریخی تهران ویژه اصحاب رسانه با حضور ۶۰ نفر از خبرنگاران، عکاسان خبرگزاری‌ها، روزنامه‌ها و تصویربرداران شبکه‌های مختلف رسانه‌ملی در مورخ ۲۹ آبان ۱۳۹۱ (۴ محرم ۱۴۲۴)

۵- ثبت خانه تاریخی عامری‌ها در فهرست آثار ملی کشور در محله فردوسی تهران همزمان با روز تهران در مورخ ۳۰ مهرماه ۱۳۹۱.

۶- برگزاری نخستین تور بر جی‌های تهران و بازدید از سه برج شهر تهران (طغرل، آزادی و میلاد) همزمان با سالروز اولین اثر ثبتی شهر تهران: برج طغرل.

۷- ثبت مراسم عزاداری دهه اول محرم تکیه سادات اخوی، قدیمی‌ترین تکیه تهران در فهرست میراث معنوی کشور همزمان با اجلاس ثبت آیین‌های عاشورایی در استان مازندران در دی‌ماه ۱۳۹۱.

۸- برگزاری نشست بررسی سیر خانه‌بناغ‌های تهران از زاویه زیست‌محیطی، گردشگری و معماری در مورخ ۲۰ اسفند ۱۳۹۱ با همکاری جمعیت حامیان زمین، ستاد محیط‌زیست و توسعه‌پایدار شهر تهران، انجمن مفاخر معماری ایران و انجمن صنفی راهنمایان گردشگری استان تهران.

۹- بازدید از بناهای تاریخی تهران به‌صورت دوره‌ای با حضور معاون میراث فرهنگی و صنایع‌دستی میراث‌فرهنگی کشور و مدیرکل میراث فرهنگی استان تهران.

۱۰- برگزاری نخستین جشنواره عکاسی بافت تاریخی «تهران» با رویکرد زندگی در محلات قدیم که نمایشگاه این جشنواره ۹ تا ۱۷ خرداد ۱۳۹۲ در خانه هنرمندان برگزار شد.

۱۱- پروژه نجات‌بخشی خانه اتحادیه معروف به دایی‌جان ناپلئون و تصویب یک فوریت الزام شهرداری تهران به خرید خانه اتحادیه و احیا و تغییر کاربری آن به یک مجموعه فرهنگی، هنری و اجتماعی که با موفقیت به انجام رسید و طی چند ماه آینده کارهای نهایی این پروژه به اتمام خواهد رسید.

۱۲- آغاز پروژه نجات‌بخشی و احیای خانه‌افشار (طراحی‌شده توسط مهندس صارمی) واقع در زعفرانیه، خانه صالح واقع در خیابان حافظ و خانه معین‌التجار بوشهری در لاله‌زار.

۱۳- اجرای طرح مطالعاتی نقش بادگیرهای تهران در منظر شهری با همکاری سازمان زیباسازی شهر تهران.

۱۴- تلاش در جهت حفظ بناهای تاریخی شهر تهران از جمله خانه اتحادیه، خانه بوذرجمهری، خانه آیت‌الله بهبهانی، خانه حسام‌لشگر، خانه عامری‌ها، خانه کلانتری، خانه معین‌التجار بوشهری، خانه دکتر مقدم، خانه می‌نابی و خیابان‌های ۳۰ تیر و ولیعصر و سرای دلگشا.

کمیته مردم نهاد پیگیری حفاظت از خانه های تاریخی تهران

۲

پاورقی هفته

چهار درسی که از مبارزه علیه مواد مخدر و خشونت اسلحه آموختم

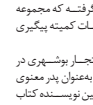

ایلونا زابود کارولهو
دیپلمات اجتماعی حقوق مدنی

دومین قدم من داخلی بود اما امروز تبدیل به جنبشی جهانی شده است تا دولت‌ها کنترل مواد بین‌المللی را اصلاح کنند. من هماهنگ‌کننده اجرایی کمپینهای هستم که به آن «کمپینه جهانی سیاست مواد» می‌گویند که یک گروه رده بالا از رهبران جهانی است که گردهم آمده‌اند تا رویکردهای انسانی و مؤثر به مسأله مواد را شناسایی کنند. از سال ۲۰۰۸ که این کار را شروع کرده‌ایم، تابو مواد مخدر شکسته شده است و کل آمریکا از ایالات متحده و مکزیک تا کلمبیا و اروگوئه در حال تغییر هستند. من قصد دارم به‌جای تعریف کردن کامل داستان دو جنبش برایتان، چهار مفهوم کلیدی را برای شما مطرح کنم. من آنها را درس‌هایی برای تغییر دنیا می‌نامم. مطمئناً تعداد بیشتری وجود دارد، اما اینها برای من برجسته‌تر هستند. اولین درس این است: روایت‌ها را تغییر دهید و کنترل کنید. شاید واضح به‌نظر برسد، اما باید بدانیم، یک جزء کلیدی جامعه حقوق مدنی اول تغییر و بعد کنترل آن است. این را سیاستمداران کارآزموده می‌فهمند، اما گروهای جامعه مدنی نمی‌فهمند درمورد سیاست مواد بزرگترین موفقیت ما تغییر مباحث بوده است به غیر از پایان دادن جنگ برای مواد، تامین امنیت و سلامت مردم در اولویت اول قرار دارد. در آخرین گزارشمان که در نیویورک منتشر شد، نشان دادیم، گروه‌هایی که از این بازار ۳۲۰ میلیارد دلاری سود می‌برند، گروه‌های جنایی و کارتل‌ها هستند. بنابراین، برای مشکوک کردن قدرت و سود این گروه‌ها احتیاج است که گفت‌وگوها را تغییر دهیم. نیاز است که مواد غیرقانونی را قانونی کنیم. منظورم این نیست که مواد باید آزاد شود. چیزی که می‌گویم و چیزی که کمپینه جهانی به دنبالش است، ساختن یک بازار بسیار منظم است؛ جایی که مواد مختلف درجه‌قانونی متفاوت داشته باشند.

برای کنترل اسلحه ما موفق بودیم، اما در تبلیغات نه و این منجر به دومین درس می‌شود. هرگز رقیب‌هایتان را دست کم نگیرید، اگر می‌خواهید در جهتی موفق شوید، احتیاج است که بدانید مخالفان چه کسانی هستند. ما باید نظرات و انگیزه‌هایشان را بدانیم؛ درمورد کنترل اسلحه ما رقیبامان را دست کم گرفتیم. بعد از یک برنامه بسیار موفق جمع‌آوری اسلحه، ماخیلی خوشحال بودیم. هشتاد درصد پشتیبانی برزیلی‌ها را داشتیم و فکر می‌کردیم این به ما کمک خواهد کرد که رفراندوم را ببریم تا فروش به غیرنظامیان را ممنوع کنیم. ولی ما خیلی در اشتباه بودیم، در طول یک مباحثه عمومی ۲۰ روزه تلویزیونی رقبای ما مباحث ما را بر ضد خودمان استفاده کردند و در انتها رأی مردمی را از دست دادیم. خیلی افتضاح بود. انجمن ملی اسلحه «NRA» به برزیل آمد. مبارزات ما را با تبلیغاتشان پوشاندند، همان‌طور که می‌دانید آنها ایده آزادی و دموکراسی را به حق داشتن اسلحه وصل کردند. به‌سادگی همه‌چیز را به طرف ما پرتاب کردند. پرچم ملی‌مان را استفاده کردند، از شعار استقلال‌مان، خواستار حقوق زنان شدند، از تصویر نلسون ماندلا و تیتا من اسکور و حتی هیتلر سوءاستفاده کردند. با ترس‌های مردم بازی کردند و رفراندوم را بردند. درحقیقت تفنگ‌ها در مبارزاتشان نادیده گرفته شدند. تمرکزشان بر حقوق فردی بود اما از شما می‌پرسم؛ کدام حق مهم‌تر است، حق زندگی یا حق داشتن اسلحه که جان مردم را می‌گیرد؟

ما فکر می‌کنیم مردم باید به دفاع از زندگی رأی دهند ولی در یک کشور با گذشته دیکتاتوری پیغام ضددولتی رقبای ما طنین انداخت و ما آماده جوابگویی نبودیم.

اخبار نیکوکاری

بازارچه خیریه در جیرفت برپا شد

مدیرعامل انجمن نیکوکاری امید کمال در حاشیه برپایی این بازارچه گفت: این بازارچه در قالب ۴۰ غرفه به منظور حمایت مالی از دانش‌آموزان مستعد و نیازمند راه‌اندازی شد. غلامرضا کوهستانی بیان کرد: در این نمایشگاه سعی شده تا خیران با عرضه محصولات مختلف از جمله صنایع‌دستی، غذاهای محلی، انواع شیرینی‌ها و دسرها پول حاصل از فروش آنها را به دانش‌آموزان نیازمند بدهند کنند.

وی گفت: هرجا که نیاز به حضور مردم بوده، آنها حضوری حماسی از خود به نمایش گذاشته‌اند و باز هم با شکوه هرچه تمام‌تر برای کمک به این دانش‌آموزان وارد میدان شده‌اند. وی خاطرنشان کرد: انجمن نیکوکاری امید کمال، دانش‌آموزان مستعد نیازمند را شناسایی و از آنها برای ادامه تحصیل حمایت می‌کند که در سطح استان نیز این دانش‌آموزان در خوابگاه‌های انجمن سکونت دارند. کوهستانی با بیان این مطلب که تاکنون چندهزار نفر از دانش‌آموزان نیازمند توانسته‌اند با حمایت این انجمن در رده‌های مختلف تحصیل کنند، گفت: هم‌اکنون ۲۰۰ دانش‌آموز مستعد نیازمند زیر پوشش این انجمن قرار دارند. مدیر سازمان‌های مردم‌نهاد شهرستان جیرفت هم گفت: در این شهرستان ۱۴ موسسه مردم‌نهاد فعالیت می‌کند که «موسسه» آن انجمن خیریه است.

حسن موسی‌باغی افزود: ماهیانه بیش از ۳۰۰ نفر به این موسسه‌های خیریه کمک می‌کنند تا آنها در ارایه خدمات به افراد نیازمند حمایت کنند. این بازارچه در محل پارک ولیعصر(عج) جیرفت برپا شد.

وقفی برای معلولان بجنورد

رئیس اداره اوقاف و امور خیریه بجنورد از ثبت وقف یک باب واحد مسکونی در شهر بجنورد برای کمک به قشر معلولان این شهرستان خبر داد. حجت‌الاسلام عظیم آسوده یدکی گفت: این بنا به ارزش ۵میلیارد ریال از سوی خیر نیک‌اندیش فرشته جعفری وقف شده است.

وی گفت: این اقدام برای نخستین بار است که در شهرستان بجنورد برای کمک به قشر معلولان انجام می‌شود وی از خیران بجنوردی خواست اموال خود را بیشتر در حوزه‌های درمان، ازدواج، ایجاد مراکز علمی و دینی سرمایه‌گذاری کنند.

به گفته وی از ابتدای امسال ۱۵ وقف جدید به ارزش ۵۰ میلیارد ریال از سوی خیران نیک‌اندیش در شهرستان بجنورد ثبت شده است وی سهمیه امسال ثبت وقف جدید در شهرستان بجنورد را ۲۲ فقره اعلام کرد.

به گفته وی اکنون یکهزار و ۶۰۰ موقوفه با ۳هزار و ۵۲۳ رقبه در این شهرستان وجود دارد. شهرستان بجنورد ۲۶۰ هزار نفر جمعیت دارد.

وکلای نیکوکار وکالت مددجویان را برعهده گرفتند

رفیع خانکشی گفت: در نشستی با وکلای نیکوکار مقرر شد، هر یک از این وکلا به مدت دو روز در ماه در کمیته امداد تنکابن حضور یابند و مشکلات مددجویان را بررسی و نسبت به استیفای حقوقی آنان در محاکم قضایی اقدام کنند. مدیر کمیته امداد امام خمینی(ره) تنکابن افزود: در همین راستا مددجویانی که پرونده‌های حقوقی و قضایی دارند، شناسایی و برای رفع مشکل به وکلای نیکوکار معرفی می‌شوند.

خانکشی از اقدام خداپسندانه وکلای نیکوکار در قبول وکالت مددجویان تحت پوشش کمیته امداد امام خمینی(ره) قدردانی کرد و گفت: وکلای نیکوکار از عناصر تکمیل‌کننده مجموعه مردمی متخصصان و یاران حقوقی کمیته امداد محسوب می‌شوند. مدیر کمیته امداد امام خمینی(ره) تعامل خیرین و نیکوکاران با نهاد کمیته امداد را برای رفع بسیاری از مشکلات خانواده‌های ایتام و نیازمندان مفید دانست و به لزوم دستگیری از مستمندان براساس آموزه‌های دین مبین اسلام، تأکید کرد. در شهرستان تنکابن ۳هزار و ۶۸۵ خانوار تحت پوشش کمیته امداد امام خمینی(ره) قرار دارند.

مشارکت ۱۲ میلیون دانش‌آموز خیر در ساخت مدارس

رئیس جامعه خیرین مدرسه‌ساز کشور گفت: ۱۲ میلیون دانش‌آموز در زمینه مدرسه‌سازی مشارکت خواهند داشت و مدارس خیرساز، اسلامشهر و گلستان استان تهران توسط دانش‌آموزان ساخته شده‌است.

محمدرضا حافظی در هفدهمین جشنواره خیرین مدرسه‌ساز استان تهران اظهار داشت: زمانی که خیران مدرسه‌ساز فعالیت خود را با حدود ۱۸ نفر آغاز کردند مدارس ۴ شیفته در کشور داشتیم. وی افزود: خیران مدرسه‌ساز در نخستین سال فعالیت خود با اعتباری معادل ۱۶ میلیارد و ۷۰۰ میلیون تومان آغاز به کار کردند و به تدریج این اعتبار افزایش یافت که دولت در سال ۸۸ اعتباری معادل ۳۸۶ میلیارد تومان برای مدرسه‌سازی اختصاص داد و کمک خیرین معادل ۷۴۰ میلیارد تومان شد. حافظی بیان کرد: کمک خیرین مدرسه‌ساز همواره از اعتباراتی که دولت در بخش عمرانی در نظر می‌گیرد بیشتر بوده‌است.